

LIST UČENIKA OŠ ROGOZNICE

ŠK. GOD. 2010./11. LIPANJ 2011.

BROJ

17

Žmajevo oko

TEMA BROJA

170

GODINA ŠKOLSTVA U ROGOZNICI

RIJEČ UREDNIŠTVA

Drage čitateljice, dragi čitatelji i dragi ne-čitatelji (oni koji gledaju samo slike, i to je nešto)!

U vašim rukama je (uz naravno, sladoled) novi broj školskog časopisa Zmajevsko oko. I ove godine časopis obiluje brojnim literarnim i likovnim radovima naših učenika. Uz to, tu su i izvješća o događajima u našoj školi tijekom godine te brojne druge zanimljivosti.

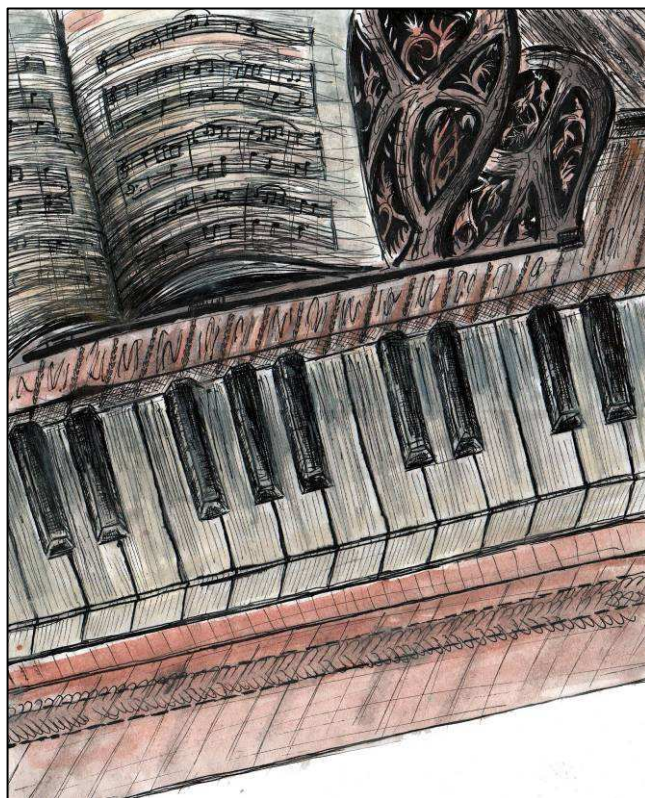
This year, after not too long a period, you can read some articles in English, too. Ako niste razumjeli prethodnu rečenicu preskočite čitanje od 11. do 13. stranice.

Tema ovogodišnjeg časopisa je obilježavanje 170 godina rada škole na području Rogoznice. Zbog toga smo cijele ove godine na razne načine slavili taj dugi radni vijek.

I što još reći, dragi naši učenici, nego da se bacite na listanje časopisa jer će vam to biti kao kratki vremeplov kroz cijelu proteklu godinu i prisjećanje na razna događanja.. Shvatit ćete kako je vrijeme tako brzo prošlo, kao da smo jučer kupovali nove knjige i bilježnice, kitili bor i smrzavali se u kaputama..

I zbog toga morate iskoristiti svoje vrijeme, mladost, ljeto! Želimo da se odmorite, kupate i družite (i naravno u slobodno vrijeme rješavajte zadatke iz matematike, to se podrazumijeva)!

Do ponovnog susreta pozdravlja Vas uredništvo Zmajevskog oka!

Antonija Ercegović, 8.

Pronađite što vas zanima		
Tema broja	Obilježavanje 170 godina školstva u Rogoznici	3
Literarni pokušaji	o jeziku i zavičaju, obitelji i školi o ljubavi i životu, proljeću i jeseni...	6
We speak English	Oh those soap operas Travelling in time - The Day the Earth Went Mad Just expressing some opinions Strip „Why dogs chats cats“ Just for fun!	11 11 12 13 13
Obilježili smo Dane	Dan učitelja u znaku OŠ Rogoznica Dani kruha, Dani zahvalnosti za plodove zemlje Obilježavanje Dana djece i tolerancije Obilježavanje blagdana sv. Luce Obilježavanje blagdana sv. Nikole Obilježavanje Božića u školi i Domu Našoj Zorki i Anki Rogozničke maškare Dan voda	14 14 15 15 16 16 16 17 17
Pomogli smo	Pomogli smo Japanu	18
Posjetili smo	Na snijegu u Mukinjama Učimo putujući Izlet u Knin i slapove Krke Ekskurzija osmog razreda	19 19 19 20
Natjecanja i smotre Krtola	Ah, ta natjecanja Smotre Učeničke zadruge „Krtol“	21 21
Malo smijeha	Biseri iz učeničkih klupa	22
Pitali smo	Intervju s Josipom Ercegovićem Anketa: Kako razmišljaju naši učenici	23 23
Kontakt	Pišite nam, zovite, mejlajte, komentirajte na webu	24

Zmajevsko oko

LIST UČENIKA OŠ ROGOZNICA

B R O J 1 7

ŠK. GOD. 2010./11.

LIPANJ 2011.

UREDNIŠTVO

GLAVNI UREDNICI

Blaga Miliša, prof.
Antonija Ercegović, 8.

UČENICI NOVINARI

Antonija Ercegović, 8.
Marko Jukić, 8.
Tomislav Lušić, 8.
Mateja Mrdeža, 8.
Ivana Vukadin, 8.

NOVINARI SURADNICI

Diana Goleš, ravnateljica
Nada Balov

UREDNIK STR. NA ENGL. JEZIKU

Maja Janković, prof.

LIKOVNI UREDNIK

Paola Glavurtić, prof.

RAČUNALNA OBRADA

Boško Šetka, prof.

DIZAJN NASLOVNICE

Antonija Ercegović, 8.

CRTEŽ I TEKST NA POLEĐINI

Antonija Ercegović, 8.

Antonija Ercegović, 8.

TJEDAN OBILJEŽAVANJA 170 GODINA ŠKOLSTVA U ROGOZNICI

Kao i tema našeg novog broja Zmajevog oka, tako je i cijela ova školska godina bila u znaku proslave 170 godina rada OŠ Rogoznice. Htjeli smo na što više načina to obilježiti i proslaviti. Cijeli jedan tjedan posvetili smo tom događaju.

Ponedjeljak, 16.05.

U ponedjeljak je bilo otvorenje **IZLOŽBE STARIH FOTOGRAFIJA** u Domu Marice hrvatske.

Izložbu su priredile *prof. Paola Glavurtić* i vanjska suradnica *Željka Lušić*. Puno je ljudi pomoglo u realizaciji tog projekta. Neki su nabavili slike, stare svjedodžbe, fotografije, dokumente... Znam i sama koliko je tu bilo priprema jer sam pomagala ravnateljici printati i tražiti fotografije, napraviti Bilten i razne druge stvari... Na otvorenju je prisustvovala i naša načelnica te mnogi profesori.

Utorak, 17.05.

Drugi dan smo obilježili **DAN SPORTA**. Svi su učenici sudjelovali u raznim igrama. Viši razredi su igrali badminton, košarku te ostale sportove u organizaciji profesora iz TZK Domagoja Smolića te učiteljica nižih razreda.

Barbara Paleka, 2.: „Na kraju je bilo najbolje kada su naše učiteljice vukle konop, a sudila im je ravnateljica. Svi smo glasno navijali za svoje učiteljice. U žaru borbe bilo je i padova.“

Nakon toga učenici su gledali moju prezentaciju o kralježnici, točnije o bolestima i iskrivljenju kralježnice. Bili su pažljivi jer sam im govorila iz vlastitog iskustva, te im svojim primjerom pokušala objasniti koliko je važna briga o kralježnici i tijelu da im se ne bi dogodio sličan problem.

Srijeda, 18.05.

Održana je prezentacija o **SAKRALNIM SPOMENICIMA** rogozničke župe *prof. Tea Matijaša* i *don Filipa Rodića*.

Četvrtak, 19.05.

Prvi školski sat je održana prezentacija nove **BROŠURE NA ENGLJSKOM JEZIKU** koju su napravili učenici viših razreda uz pomoć *prof. Maje Janković*.

Taj dan je održana i **SVEČANA PRIREDBA** povodom Dana škole. Program je započela ravnateljica i ostali važni gosti s kratkim govorima. Zaista

su svi uživali jer je bilo puno zanimljivih točaka. Svima se svidio igrokaz trećaa o zaljubljenim srcima, a i plesne točke učenika i učenica iz OŠ Primošten bile su izvrsne.

Moram spomenuti našega domara *Olivera* i profesora *Ivu Žepinu* koji, kao i uvijek, za svaku svečanost sve pripreme i brinu se o zvuku, o razglasu i ostalim, možda naoko

170 godina školstva u Rogoznici

nevažnim, ali zapravo jako bitnim i ključnim stvarima cijele priredbe. ☺

Završili smo priredbu mojom svirkom na klaviru i jednom plesnom točkom. Sve je prošlo jako lijepo i zanimljivo.

Petak, 20.05.

Zadnji dan slavljeničkog tjedna zbivanja su se preselila u Dom Matice hrvatske, gdje je u večernjim satima održana završna proslava.

Između ostalog, tada su proglašeni rezultati **1. LIKOVNO-LITERARNOG NATJEČAJA „POVIŠT MISTA MOGA“**, koji se kroz cijeli tjedan odvijao u prostorima škole.

Cilj natječaja bio je da se kod učenika potakne potreba za očuvanjem baštine i prije svega svijest o pripadnosti nekom mjestu. Na natječaju su sudjelovale osnovne škole iz Rogoznice, Primoštena, Vrpolja i Unešića.

U kategoriji **literarnog stvaralaštva** najbolje radove napisali su sljedeći učenici:

1. Šime Goleš, 6.a, "Moj zavičaj", OŠ Rogoznica, mentorica Blaga Miliša
2. Antonela Županović, 2., "Moja Rogoznica", OŠ Rogoznica, mentorica Maja Ercegović
3. Mihaela Perkov, 5.b, "Blago nama", OŠ Primošten, mentorica Amalija Pancirov

Nagrađeni radovi ovom su prilikom i pročitani, a vi ih možete pronaći među ostalim literarnim pokušajima.

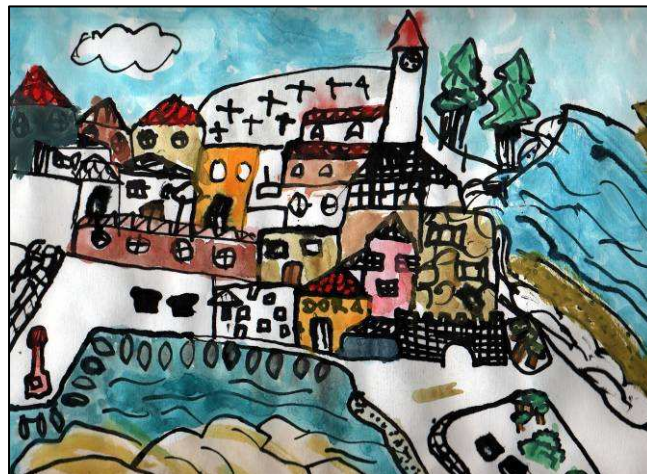
U kategoriji **likovnog stvaralaštva** najbolji radovi su:

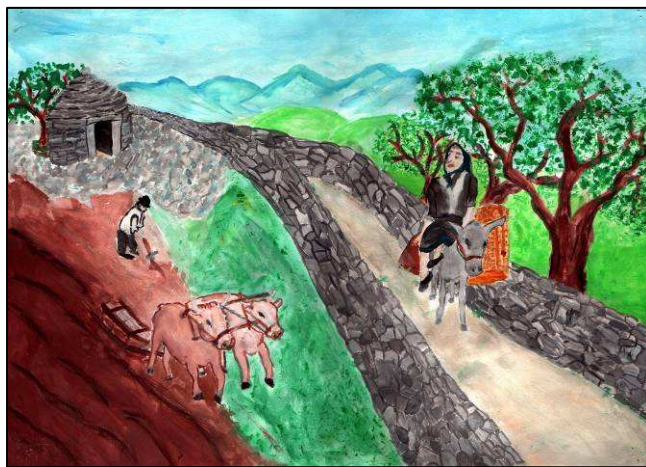
1. Antonija Ercegović, 8., OŠ Rogoznica, mentorica Paola Glavurtić

2. Patricia Plenča, 8.a, OŠ Vrpolje, mentorica Paola Glavurtić

3. Vanna Huljev, 4.b, OŠ Primošten, mentorica Loredana Huljev

4. Antonela Bolanča, 8., OŠ Rogoznica, mentorica Paola Glavurtić

Nagrađeni likovni radovi bili su izloženi u Domu za vrijeme završne proslave. Posebno priznanje upućeno je mentorici Mariji Mišetić iz OŠ Unešić.

Paola Glavurtić, nagrađena mentorica najuspješnijih likovnih radova

Središnji dio proslave u Domu Matice hrvatske pripao je **SVEČANOJ DODJELI NAGRADA I PRIZNANJA** zaslužnim pojedincima u raznim kategorijama. Nagrade je uručila ravnateljica škole *Diana Goleš* (uz asistenciju naše spremačice *Mišele Mustafić*), a dobili su ih:

Više od 20 godina radnog staža: *Blaga Miliša, Ivo Žepina, Josip Ercegović, Nada Balov, Slavica Radić, Diana Goleš i Ankica Ercegović*

Josip Ercegović

Ankica Ercegović

Postignuća u radu s učenicima: *Maja Ercegović, Josip Ercegović, Nada Balov, Domagoj Smolić, Paola Glavurtić i Maja Janković*

Nada Balov

Blaga Miliša

Promidžba škole: *Željka Lušić, Elvira Vukorepa, Josipa Bumber, Diana Goleš i Ivica Perić*

Željka Lušić

Josipa Bumber

Slavica Jukić

Zaslužni roditelji u radu škole: *Slavica Jukić i Tanja Božan*
Tehnička podrška: *Oliver Radić*

Oliver Radić

Slavica Radić

Ivica Perić

Najuspješniji učenici: *Antonija Ercegović, 8. razred i Barbara Paleka, 2. razred*

Antonija Ercegović, 8.

Barbara Paleka, 2.

Na svečanosti su sudjelovali naši mandolinisti, klapa, drugaši koji su pjevali kao mali profesionalci, a i ja sam odsvirala jednu melodiju.

Svečanost su uveličali zvuci klavijature i mandoline te glasovi klape

Program je vodila *Vedrana Stočić* koja često sudjeluje na raznim priredbama i događanjima.

Sve u svemu, tjedan je završio jako lijepo i otmjeno.

Marko Fakčević, 7.

JEZIK RODA MOGA

Ja govorim hrvatskim jezikom, to je moj materinski jezik. Ponosim se tim jezikom i on mi je najdraži. Tim jezikom priča moja majka, otac, brat, djed, baka i prijatelji. Na tom sam jeziku izgovorio svoju prvu riječ. Taj jezik je svim Hrvatima u srcu. U povijesti su ga mnogi pokušali izbrisati, ali on je opstao i opstajat će sve dok Hrvati postoje. Dok govorim tim jezikom, čujem žubor rijeka, šum mora i njihanje klasova žita, čujem ljepotu. Čujem udaranje valova od stijene. Ja se ponosim što sam Hrvat i što govorim hrvatskim jezikom kojeg treba negovati i čuvati.

Šime Goleš 6.a

HRVATSKI SE VOLI ZNANJEM

Hrvatski je moj materinji jezik. Svatko voli svoj jezik, ma koliko zvučao čudno, nerazumljivo ili teško. Tako i ja volim svoj jezik.

Da bismo zavoljeli svoj jezik, moramo ga učiti. Moramo čitati naše pjesnike i pisce. Iz njihovih pjesama i romana doznajemo kako su i oni voljeli svoj jezik.

Tako ćemo mi učiti od tih pjesnika, proširiti svoje znanje i jače voljeti hrvatski jezik.

Frane Đurović 7.

PONOSIM SE SVOJIM HRVATSKIM JEZIKOM

Ja govorim jezikom Hrvata, jezikom kojim se ponosim i koji mi je najdraži. Tim jezikom pričao je moj djed i njegov djed i njegova djeda djed... Na tom sam jeziku izgovorio svoju prvu riječ. Taj jezik mi je usađen u srce i tamo će i ostati. Hrvatskim jezikom kroz mnoga stoljeća govorili su i govorit će Hrvati.

Rad nagrađen od Društva „Naša djeca“ povodom Valentinova

Šime Goleš, 6.a

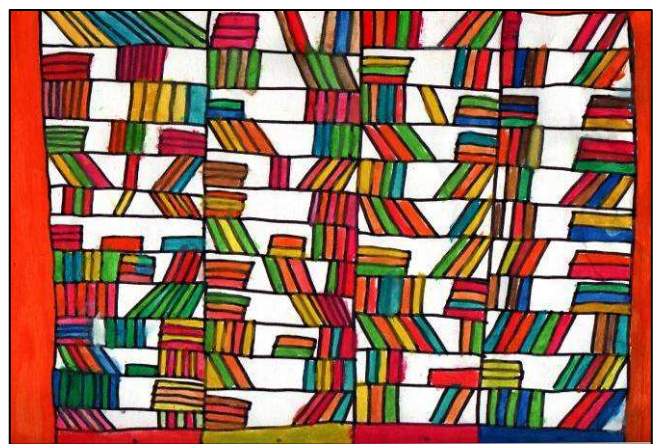
PRVO LJUBAVNO PISMO

Već danima pokušavam ti napisati pismo, ali riječi nikako da dođu. Počnem i što god napišem, na kraju mi se ne sviđa pa papir završi u košu.

Nema veze. Možda je i bolje tako. Možda je dovoljno da se vidimo, da se samo nasmijemo jedno drugome. Osmjeh govori više nego mnoge riječi koje bih napisao.

Kristina Guteša, 3.

Laura Jeličić, 3.

Antonia Ercegović, 5.

Tomislav Pandža, 3.

Dario Paić, 4.

MOJ RAZRED

U mojem razredu svi uče,
I zbog toga se puno namuče
U mome razredu sreća se rađa
U kojem plovi učenička lađa.

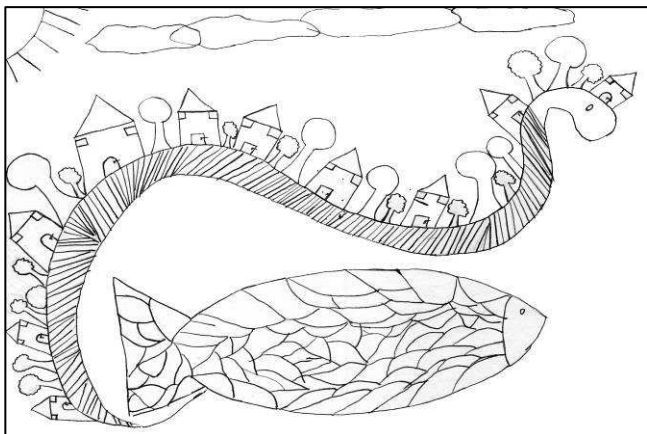
Nikolina Radić, 3.

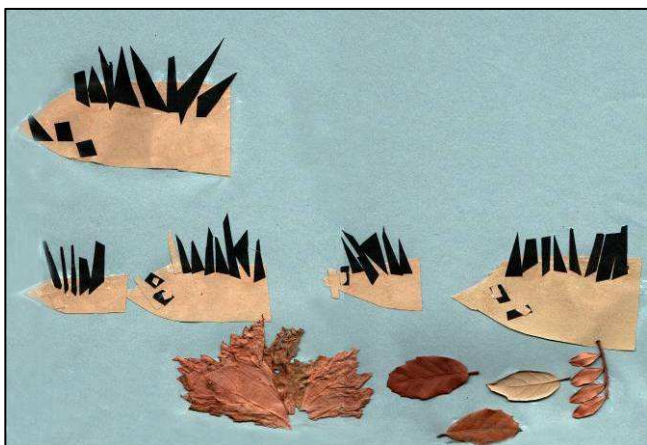
Anita Živković, 7.

Antonio Goleš, 7.

Antonija Ercegović, 6.b

Antonio Karabatić, 1.

Antonija Ercegović, 8.

KAKVA NAS BUDUĆNOST ČEKA

U ovom razdoblju života svi već pomalo počinju razmišljati o budućnosti. Svi mi sanjamo i priželjkujemo normalan život, bez ikakvih problema i poteškoća. Ali sve je teže danas razmišljati o takvom životu s obzirom na svakakve probleme u svijetu, a i u državi. Sve češće kada upalim televiziju, otvorim novine ili izađem na ulicu čujem riječ „recesija“. Puno ljudi ostaje bez posla, sve se više osjeća oskudica novca. Imamo osjećaj da trenutno ima svega za kupiti, ali ljudi nemaju s čim kupiti.

I tako ja, a i ostali mladi ljudi, ostajemo zbunjeni i prestrašeni kada razmišljamo o budućnosti. Uvijek su nam govorili da je najvažnije da se dobro obrazujemo jer ćemo tako bolje živjeti tj. imat ćemo posao. Ali u zadnje vrijeme susrećem mnogo visokoobrazovanih ljudi koji nemaju posao. I kako da onda razmišljam o budućnosti okružena ovakvom situacijom u državi? Ako ovako ostane do daljnega, mislim da se neću moći zadržati u Hrvatskoj.

I onda se ponovno upitamo, kakva nas budućnost čeka? Je li u drugim državama zaista puno bolje nego kod nas? Je li to zapravo jedan isti, veliki, tužni problem u svijetu?

Zašto imam osjećaj da nitko ništa ne poduzima da bi na ovom svijetu bilo bolje? Toliko se priča o toj modernizaciji svijeta, normalizaciji, a zapravo nismo ništa bolji od onih ljudi koji su se u kamenom dobu otimali za komad mesa.

I zašto još uvijek standard našeg života ovisi o području na kojem se rodimo?

Ljudi obećavaju „Bit će bolje, stvorit ćemo urbanu naciju, bit ćemo vladari zemlje.“

Iskreno, ja ne mislim da ovaj svijet ide ka boljoj situaciji. Ljudi promašuju bit življenja i usredotočeni su na krive stvari.

Tako da na pitanje „Kakva nas budućnost čeka?“ jedino što mogu reći je da nas čeka onakva budućnost kakvu sami pokušamo izgraditi. Bez obzira koliko problema postoji u svijetu, mi smo ti koji ih možemo ublažiti i to jedino načinom razmišljanja.

Ali da bi nam budućnost bila bolja, mislim da je ipak najbolje da živimo u sadašnjosti i nju pokušamo učiniti boljom, jer nekad ljudi toliko brinu o budućnosti ili su zarobljeni u prošlosti da im život tj. sadašnjost proleti kao najbrži vlak..

Rad pohvaljen od Društva „Naša djeca“ povodom Valentinova

Tome Ercegović, 7.

VOLIO BIH DA ME VOLIŠ

Volio bih da me voliš
Kao leptir rosno cvijeće
Kao ptica svoje jato
Kad dolazi u proljeće

Volio bih da me voliš
Da nam dani budu sretni
Kao što je sretan mjesec pokraj zvijezda
U tihoj i mirnoj noći.

Antonija Ercegović 8.

I MOJA KAPLJA POMAŽE GA TKATI

Čitajući pjesmu D. Cesarića shvaćamo njegovu poruku i što je s pjesmom htio reći.

U prvoj kitici pjesnik kaže: „Teče i teče, teče jedan slap“. Tu govori o životu, kako teče i ne prestaje bez obzira na sve.. teče..

„Što u njem znači moja mala kap?“ Gledajući ovaj veliki svijet, svaki čovjek se pita „Vrijedim li ja što?“, jer, prvo što pomislimo, razmišljajući o smislu svega, je to da bi ovaj svijet bio isti bez nas. I mislimo da bi svijet normalno funkcionirao. Ali to nije istina. Mi smo ti koji utječemo na svijet. Mi smo kao umjetnici koji izražavaju svoje emocije putem platna. Ali mi jesmo platno, kao i ono što je prikazano na njemu. Mi smo slike, ali i kistovi!

I važno je da shvatimo da mi nismo samo prolaznici, promatrači ; mi smo sudionici. Često čovjek razmišlja o tom smislu života. Ali uvijek pitamo i

postavljamo krivo pitanje: ZAŠTO živimo, umjesto KAKO živimo.

Čitajući o starim civilizacijama pitam se što li su to oni imali kada su mogli živjeti normalne živote bez ikakvih pomagala. Iako elektronika i mediji danas čine život lakšim i zanimljivijim, mislim da sve to ukazuje koliko smo daleko odlutali od moći da živimo bogate i smislene živote.

Ljudi trebaju shvatiti da dok je god naš fokus usmjeren na to kako da npr. izbjegnemo bolesti, umjesto na to kako da živimo zdravo, na to kako da ostanemo izvan rata umjesto na to kako da surađujemo u miru i na to kako da stvorimo novo oružje umjesto na to kako da stvorimo svijet u kojemu oružje nije potrebno, očito da je put na kojem se nalazimo postao put opstanka. Nitko uistinu nije sretan.

Čitajući o pokusima i znanosti koja želi otkriti konačnu zagonetku živo-

Antonia Lovrić, 8.

ta, jedan fizičar kaže da znanost ne može razriješiti konačnu zagonetku prirode. A to je zbog toga što, u konačnoj analizi, mi sami jesmo dio zagonetke koju pokušavamo riješiti!

Barbara Paleka, 2.

LIJEPO JE ŠTO SMO RAZLIČITI

Meni je baš lijepo što smo svi različiti. Da smo svi isti u početku bi bilo dobro, a kad bi prošlo više dana, onda bi jedni drugima dosađivali.

Lijepo je što imamo drugačije mame i tate. Sviđa mi se što je svaki čovjek različit od drugog čovjeka. Dosadno bi bilo svaki dan dobivati i iste ocjene.

Da smo isti ne bismo mogli raspoznati tko je tko. Ne treba raditi sve po svom nego treba uvažavati različita mišljenja.

Lijepo je što smo različiti i moramo biti ponosni zbog toga.

Državno natjecanje - Ldrano

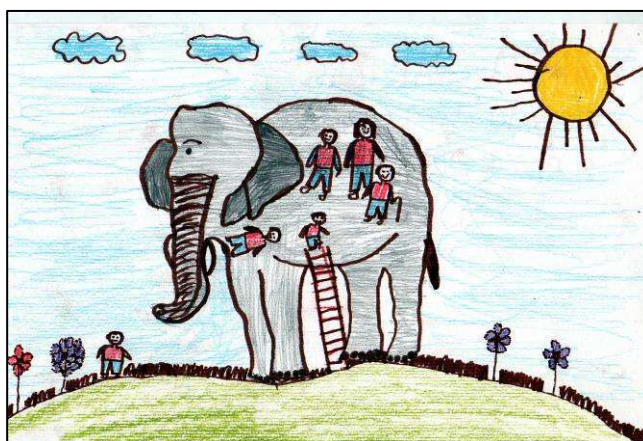
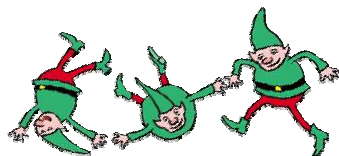

Damir Agić, 8.

Leo Bulić, 2.

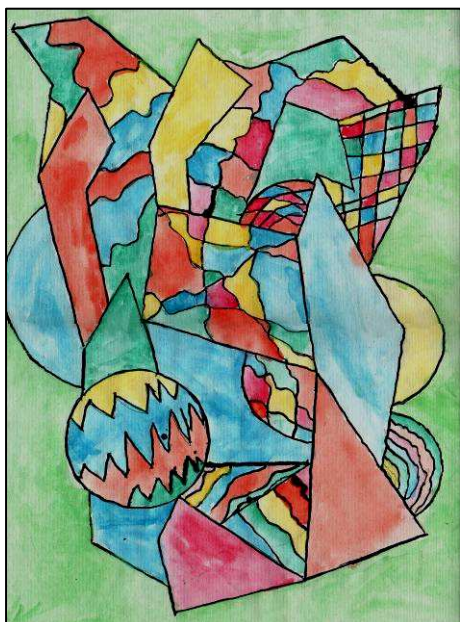
SUSRET S PATULJCIMA

Kad sam bio s patuljcima lijepo smo se zabavljali, skrivali i jeli voćke. Rado su se smijevali i igrali na travi. Malo su se šalili i kartali. Karte su im bile lišće. Zajedno smo slagali figure od lišća. Hvatali smo vjeverice i puževe i igrali se s njima. Kad su životinje otišle kućama mi smo se nastavili igrati bez njih. Smračilo se. Ja sam išao kući, a oni su se sakrili pod lišće i išli na spavanje u svoju toplu posteljicu od lišća.

Mirna Nakić, 2.

Marko Jukić, 7.

Antonio Radić, 6.b ŠKOLA I JA

Škola i ja
Prijatelja smo dva.
Ja nju volim
Bez nje ne postojim.

Ujutro se budim
I onda poludim
Jer mi se spava
Ne pomaže mi ni kava.

Onda se smirim i
S time se pomirim
U školu idem ja
Škola i ja prijatelja smo dva.

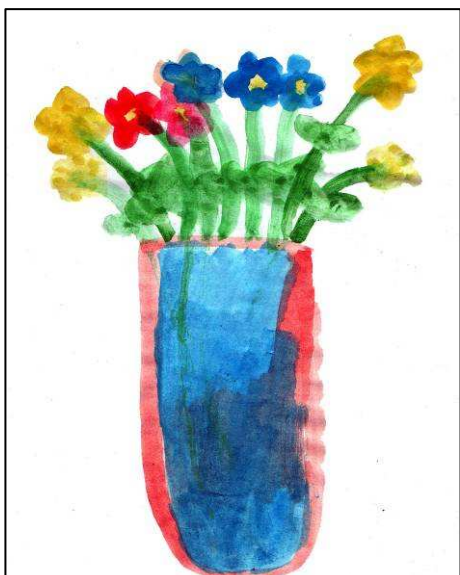
Dino Ercegović, 3.

PROLJEĆE

Lucija Lovrić, 6.b
Mirisno, zadivljujuće
Cvrkutanje, druženje, trčanje
Za svake oči spokoj.
Cvijeće.

Antonio Živković, 6.a
Proljetno jutro.
Prekrasan cvijet.
A na njemu leptir.

Kristina Lovrić 6.b
Mirisno, rascvjetano
Trčanje, pjevanje, buđenje
Za svake oči spokoj.
Miris.

Anamarija Karabatić, 1.

Maja Ercegović, 1.

Nikolina Grubelić 4. MOJA MAMA

Moja mama je fina dama.

Ruke su joj
Blage i mile
Poput svile

A noge
Nježne i fine
Kao u balerine.

Zanima je moda
I odlično hoda

Ona ne treba dijetu
Ma ona je meni
Najljepša mama na svijetu!

Barbara Paleka, 2.

Karla Stočić, 3.

Lea Serdarević, 4.

JESEN

Jesen je pozlatila
Svaki šumski kut,
A kiša je pala
Na lisnati put.

Laste neke na
putu su za jug
a rode za njima
kreću na dalek, dugi put.

I tako je stigla
Jesen puna boja
Obukla je kaput
Šarenoga kroja!

Kristina Guteša, 3.

Djevojčica 2. razreda

VRIJEME

Da nema sata bilo bi užasno, onda ne bih znala kad je vrijeme za školu. No, sunce i tijelo bi me probudili. Baka mi je govorila da su neki ljudi gledali sunce, a ne na sat. Tijelo je druga priča. Ono reagira kad god hoće. Da nema sata ne bi bilo posla. Ljudi bi stalno kasnili na posao pa bi dobili otkaz. Neka djeca još ne znaju na sat. Ja još učim.

Lea Serdarević, 4.

ROGOZNICA MOJA MILA

U krilu Gradine
I bisernog Stupina
Smistila se morska vila
Rogoznica moja mila.*

Krasi je lipo plavo more
I visoke zelene gore.

U njoj živim ja,
I puno mojih prijatelja.
Meni je ona najdraža liti
Jer se u igri Kukala
U moru mogu skriti.

Ma, draga je ona meni i zimi,
Ali onda pade ona dosadna kiša
I tako ne mogu raditi ništa!
To je moja cvitna Rogoznica,
Puna ljubavi i sriće.
Ma to je za mene na svitu
Misto najlipše!

*i pjesnici posuđuju stihove

Likovno-literarni natječaj „Povist mista moga“

1. mjesto, OŠ Rogoznica, mentorica prof. Blaga Miliša

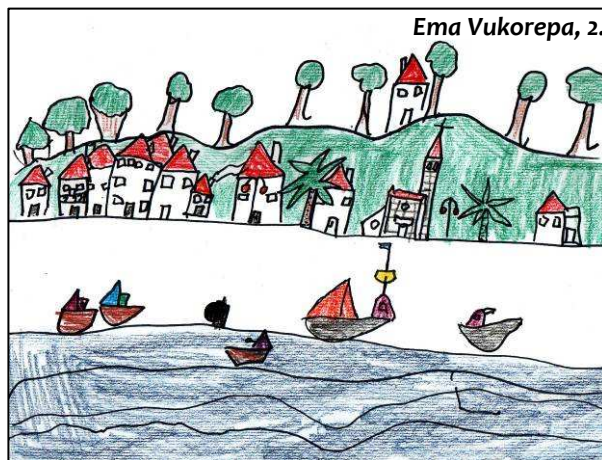
Šime Goleš, 6.a

MOJ ZAVIČAJ

Kad prođeš široke ravnice i guste šume moje zemlje, popni se na planine i brda. Ono što ćeš vidit lipše je od bilo čega ča si moga zamislit. Vidit ćeš moja zavičaj.

Vidit ćeš modro more puno otoka koji su razbacani kao biseri. Vidit ćeš brodove koji plove. Jedni vataju ribe, a drugi puštaju da ih more nosi. Ako pogledaš doli, vidit ćeš stine. Između stina je malo zemlje. U toj škrtoj zemlji raste loza i maslina. Tu su i ljudi koji ih čuvaju i pazu kao najveće blago.

Jesu li vam se oči napunile lipotom a duša toplinom i mirom? E, to vam je moj zavičaj.

Emma Vukorepa, 2.

2. mjesto, OŠ Rogoznica, mentorica Maja Ercegović

Antonela Županović, 2.

MOJA ROGOZNICA

Rogoznica je lipo jerbo jema teplo plavo more. Malena je, a jema pravo jezero-Zmajevo oko.

Lipa je i zato ča su se tu upoznali moji mama i tata. Riva joj je puna velikih palmi i vezanih brodica. Priko lita tu upoznam puno novih judi i prijatelja. Onda se kupamo u moru, a navečer gremo u Đelata po sladoled.

Lipo je živit u našoj Rogoznici i svaki dan gledat rivu, kočé, palme i drvene brode.

3. mjesto, OŠ Primošten, mentorica prof. Amalija Pancirov

Mihaela Perković, 5.b

BLAGO NAMA

Jednoga dana došla sam kući cila deštrigana iliti van škvare. Mater me odma s vrat pitala: -A ča je, ča nisi kutenta? Ča ti škodi?

Ja san joj ispriopovidila nepravdu kako nisan znala samo jedno meštrovicino pitanje, a ona mi zaškrabala jedan. Mater će na to: -Blago tebi, dite moje! U moje vrime...

-O, ne, zakolutala sam očima, opet one priče.

Mater je nastavila ka da me ne čuje: -Kad ja nešto ne bi znala, meštrovica bi mi dala jedan i još šibon po ruci. Neki su dobivali šibon i po guzici, da prostiš. A jedna od kazni je bilo i klečanje na kukuruzu. Jednom nisan znala koliko je pet puta tri. Viruj mi, nakon petnaest puta šibon po ruci, zauvik san zapamtila.

Stvarno onda blago nama, nas ne tuču.

OH THOSE SOAP OPERAS!

Lora Matijević, 8th

In today's time soap operas have become a part of everybody's life. They are among favourites with kids and adults. Directors are just playing it safe because they know that we will love them. I think that they are just pushing too hard and every week there is a new soap opera. There are thousands of them so you can't even make up your mind which one to watch. I don't know if that is their goal, but I personally don't like it. I have never loved soap operas too much. Miguel, Esperanza, Juan. When you hear those names the first thing you can think of are soap operas and guess what? They all have the same theme: love, how two persons cannot be together, hate, crying. These things are a normal part of every soap opera, although there are some people who just can't imagine their life without them.

I think it is better to watch a good movie than hanging all day at the TV watching soap operas.

Roko Vidović, 7.

Mateja Mrdeža, 8th

I decided to write about soap operas generally. I could write about my favourite soap operas, but then I couldn't stop writing until tomorrow. Seriously.

Sometimes even I can't get how stupid they can be. And those names? Alejandro, Miguel, Sebastian... Federico! Honestly, those names make me „wanna“ (want to)... errr, well do something stupid. But I still watch soap operas. You can say that I am almost addicted. Good thing from all that is that I have learnt Spanish.

Somebody once said,“ The first three minutes of the first episode everybody knows that the couple will be to-

gether in the end. Telenovela is all about them wanting to be together and a scriptwriter who stands in their way for 150 episodes.“

It is all about love, passion, trust, betrayal.... Every soap opera is the same. Two main characters who love each other, but someone gets in their way, but their love wins in the end.

The worst one is „1001 Nights“ and other Turkish whatever they are named series.

They are so stupid for me.

Anonymous

A typical dialogue from a soap opera

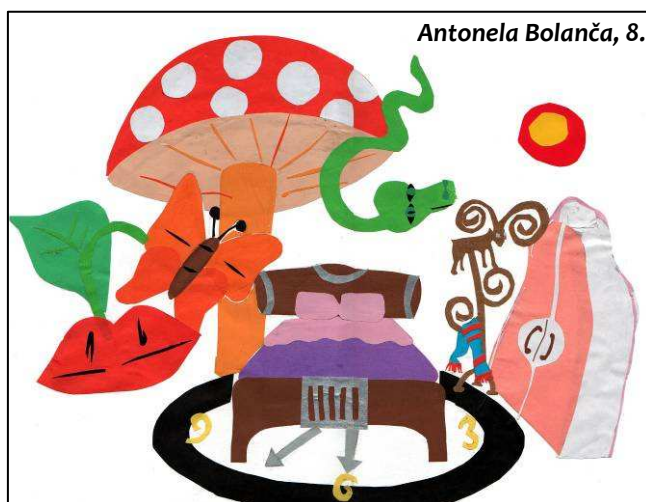
Miguel: Hello my love. Finally we can be happy. There are so many people in the world, but in my world, there is only one and that's you.

Francisca: I think the same about you. I can't live without you by my side. When you were gone, days were so empty and sad. Now everything is different.

Miguel: I agree. Every time I see you I smile.

Francisca: My love, I love you so much. There is one thing you must remember. You are the one for me.

Miguel: Days with you are like dreams or fairytales. I love the stars in the sky, but they are nothing compared to the ones in your eyes.

Antonela Bolanča, 8.

TRAVELLING IN TIME - THE DAY THE EARTH WENT MAD

Šime Goleš, 6th A

I was there on that terrible day when Mt. Vesuvius erupted. It was in 79 AD. We lived in our peaceful town Pompeii. Everything was calm and steady. But then; the ground started shaking and we were all confused. What is going on? Suddenly a big amount of smoke and ash started to come out from the volcano. Every man and

woman knew that this was going to happen and now it is happening. After a few minutes the volcano was full of lava. We were thinking, „This is the end of the volcano!“ At high speed lava buried the towns of Pompeii and Herculaneum. A few of us who survived will never forget this terrible day when Mt. Vesuvius erupted.

Kristijan Čapalija, 6th A – AN INTERVIEW WITH A RESIDENT OF POMPEII

Reporter: Who are you?

Atticus: I am a resident of Pompeii.

Reporter: Can I ask you a few questions about the city?

Atticus: Of course.

Reporter: Is the city near the Vesuvius volcano?

Atticus: Yes, it is a beautiful city full of palaces, forums and arenas.

Reporter: What is the country where you live called?

Atticus: It is the Roman Empire.

Reporter: What is it like to live near a volcano?

Atticus: For us it is just a hill. We are not afraid.

Reporter: Do you know that beneath is a volcano?

Atticus: We know, but we don't care.

Reporter: What happened in 79 AD?

Atticus: One night the volcano woke up.

Reporter: What does this mean?

Atticus: Lava began to flow from the top of the volcano.

Reporter: Did you run?

Atticus: No. Many people were sleeping because they didn't know that the volcano erupted.

Reporter: What happened then?

Atticus: Vesuvius began to spew lava, when we realized what it was, it was too late.

Reporter: Will you explain?

Atticus: Lava was so strong that it covered the whole city.

Reporter: What happened later?

Atticus: People died. Some people in the streets, some in houses.

Reporter: It was a terrible tragedy.

Atticus: Yes, but the tragedy makes it possible to find out how people lived in the Roman Empire.

Reporter.: Thank you. I learned a lot!

Atticus: Thank you for being interested in my city.

JUST EXPRESSING SOME OPINIONS

Marko Fakčević, 7th

FOOTBALLERS GET TOO MUCH MONEY

I think footballers are overpaid. We will take **Christiano Ronaldo** as an example. His transfer to Real Madrid cost 80 million Pounds and his yearly salary is 11 million Pounds. That is just too much. He is a great player, that is true, but very, very overpaid, not just him, but all footballers. Most people can't imagine 11 million Pounds, but he gets them in one

year. They get from their contracts much money plus sponsors. **Wayne Rooney** gets 250,000 Pounds per week and that makes him the highest paid footballer in the world. There should be a salary „cap“ in football. A salary cap is the limit which one club can spend on a transfer or a contract.

Josip Bodlović, 7th

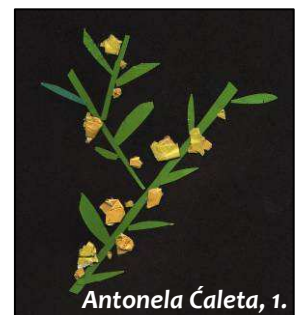
READING FASHION MAGAZINES IS A WASTE OF TIME

Antonija Ercegović, 8.

Reading fashion magazines is a waste of time and money, because they are expensive and they write about things which are not important. And they are very short, so you are wasting your money on something that is short. Some magazines have more photos and less text. They ruin other people's privacy. They often write lies and gossip about other people. Sometimes the things they write about are not interesting at all.

I don't like reading fashion magazines because of all that and I am not interested in them.

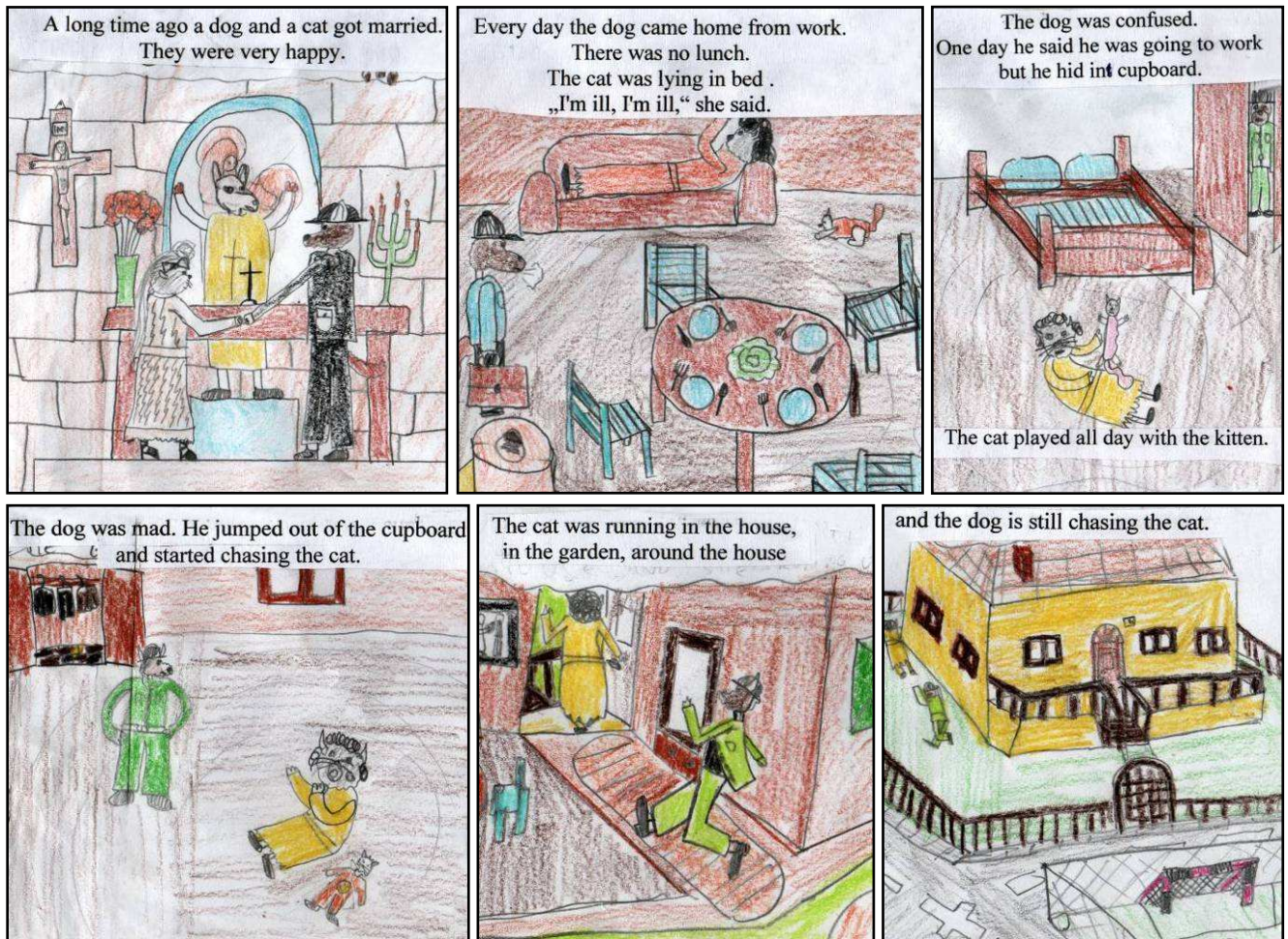

Antonela Čaleta, 1.

MEDIA CULTURE: „WHY DOGS CHASE CATS”

Roko Vidović, 7.

JUST FOR FUN!

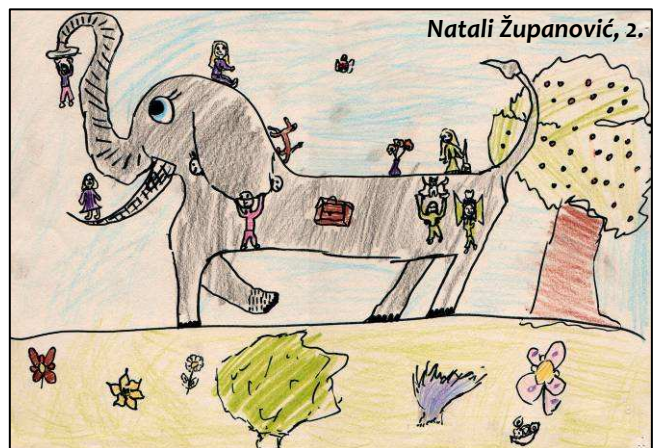
We all know some **TONGUE TWISTERS**.

- She sells sea shells by the sea shore!
- Peter Peter Pumpkin Eater had a wife but couldn't keep her. So he put her in a pumpkin shell and there he kept her very well!

But try reading this one fast, and try to understand it!

BETTY BOTTER

Betty Botter bought some butter,
 But, she said, the butter's bitter;
 If I put it in my batter
 It will make my batter bitter,
 But a bit of better butter's
 Bound to make my batter better.
 So she bought a bit of butter
 Better than her bitter butter,
 And she put it in her batter
 And the batter wasn't bitter.
 So it was better Betty Botter
 Bought a bit of better butter.

There are special English poems which are called **LIMERICKS**. These rhymes were first made in a little town of Limerick and they are usually very funny.
 Try writing a limerick yourself!

There was a fat lady of Clyde
 Whose shoelaces once came untied.
 She feared that to bend
 Would display her rear end,
 So she cried and she cried and she cried.

Antonija Ercegović, 8.

DAN UČITELJA U ZNAKU OŠ ROGOZNICA

Dana 5.10.2010. na Dan učitelja naša škola je dobila **kolektivnu nagradu** za rezultate koji su postignuti u prethodnoj školskoj godini. U ime škole nagradu je preuzela ravnateljica **Diana Goleš**.

Nastavnica povijesti i geografije, **Nada Balov** nagrađena je **godišnjom nagradom** za svoja postignuća u odgojno obrazovnom radu. Svečana dodjela nagrada obavljena je u Gradskoj vijećnici.

Ovaj Dan obilježen je i u zbornici naše škole.

Antonija Ercegović, 8.

DANI KRUHA, DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

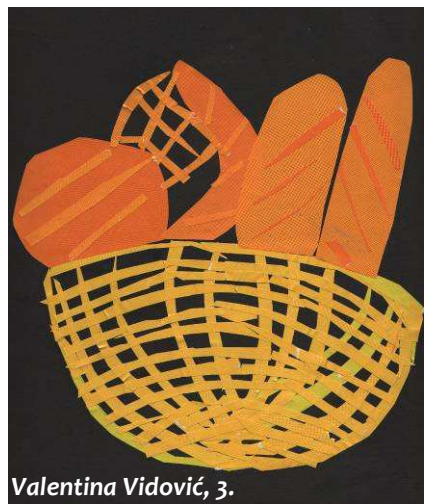
Prije Božićne priredbe, poslije početka školske godine? Dani kruha, naravno.

U desetom mjesecu se obilježavaju Dani kruha i Dani zahvalnosti za plodove zemlje. Ove godine obilježili smo ih 20. listopada.

Dino Ercegović, 3.

Učenici već znaju što im je činiti; donijeti voća, kruha, krafni, peciva i ono što mi najviše volimo-kolača! (čitaj: gnjaviti mamu cijelo popodne). Svaki razred ima svoj štand. I naravno, svi žele da njihov štand bude najbolji i najljepši.

Valentina Vidović, 3.

Kad ravnateljica preko razglasa najavi obilježavanje Dana kruha prvo što nama padne na pamet je „Too, bit će skraćeni satovi“ ili „Uuu, bar ćemo se najesti“. Tragična realnost.

Naravno, Dani kruha u školi bi trebali pobuditi svijest kod učenika jer postoji nekoliko problema.

Prvi je to što puno ljudi nema dovoljno primanja ni za osnovne životne potrebe.

Drugi, svi ostali ljudi, ubrajajući i većinu nas, imaju dovoljno primanja, imaju svaki dan hranu i sve što im je potrebno, ali to ne cijene. To su razlozi obilježavanja Dana kruha u školi, da učenici shvate da to što imaju trebaju cijiniti. To se čini tako jednostavno, ali nije.

Sam naziv „Dani kruha“ ne odnosi se samo na kruh kao proizvod, nego to simbolizira konačnu nagradu za mukotrpan trud i rad (kod kruha-pšenica, pa kosi, pa sij, pa spremaj, pa melji... i eto t' udeš u Babića, kup' štrucu kruva, i svi sritni :O).

I da mi malo skratimo.

Zvonio treći sat, svi se mi spustili u hol, i čujemo našeg vjeroučitelja Tea kako uvodi red. Nije slučajno da je on zadužen za mir i red, njegov glas odzvanja kroz svaki kutak škole.

Kad su se svi smirili, naš don Filip je blagoslovio hranu i s njim smo se zajedno pomolili.

I onda tri, čet'ri, saad... bum... U pola sekunde je nestalo svih najboljih kolača (Marijini muffini, Damirovi čupavci..)

Bilo je mandarina, jabuka, ma svega. Evo jedino, po meni, trebalo je staviti više kanta za smeće, jer je bilo dosta otpadaka. Al' sve u svemu bilo je kul.

I profesori su zadovoljno šetkali (ne preziva se prof. Boško bez razloga Šetka) oko štandova tražeći još koji slasni zalogajčić. Naš profesor Joso (nadam se da se ne ljuti kad ga zovemo profesor Joso) je „snimio“ par oraha te ih je pokušavao otvoriti.

Kako nismo imali pri ruci čekić, naš profesor se snašao lako. Uzeo je jedan kukuruz i s njim tukao orahe. Bravo!

Sve u svemu bilo je ok, svako je dobio po jednu jabuku, i tada je zvonilo i svi su se vratili na nastavu. (i da, nastava nakon toga nije više bila skraćena. Hmp :/)

OBIJEŽAVANJE DANA DJECE I TOLERANCIJE

Antonija Ercegović, 8.

PREDAVANJE O NASILJU I SPRJEČAVANJU NASILJA U ŠKOLAMA

Dana 22.11.2010. u našoj školi je održano predavanje o nasilju i o sprječavanju nasilja u školama.

Službenici Policijske uprave Šibenik su pomoću računalne prezentacije prošli kroz važne točke o nasilju i ukazali

nam koliko je važno da shvatimo da se ni s kakvim oblikom nasilja (fizičkim, verbalnim..) ne rješavaju problemi. Shvatili smo da niti jedan oblik nasilja ne može biti slučajno počinjen i da to što smo maloljetnici ne znači da ne moramo odgovarati za svoje postupke i djela.

Vezano za školu i nastavu, važno je da odbacimo razmišljanja kao što su „Ja mogu raditi sve, a profesor mi ne smije ništa napraviti“ i shvatimo tko je u školi u nekim situacijama žrtva, a tko nasilnik.

Također je važno naučiti kako treba postupiti u slučaju da smo mi žrtve nasilja, a pogotovo u slučaju promatrača nasilja. Jer neobaziranje i ravnodušnost prema nasilju je loše i krivo koliko i samo nasilje.

Nekoliko puta nam je policajac spomenuo glavnu bit, temeljnu i toliko jednostavnu poantu, a tako teško provedivu: „Nemoj činiti drugome ono što ne želiš da tebi netko čini“.

Diana Goleš, ravnateljica

RADIONICE O TOLERANCIJI, PRAVIMA I OBVEZAMA DJETETA

Dana 23.11. obilježili smo Dan djece kroz radionice o toleranciji, pravima i obvezama djeteta.

Sudjelovali su učenici nižih razreda koji su kroz recitacije, igrokaze i radionice objasnili jedni drugima što je to tolerancija, različitost i uvažavanje različitosti. Djeca su naučila koja su njihova prava i obveze.

Za kraj su se svi uhvatili za ruke u jedan veliki krug i zaželjeli jednu želju i poslali je nekome u svijetu. Nadamo se da će djeca nakon ove prezentacije biti što duže djeca i da će tolerirati jedni druge, živjeti bez nasilja, s puno ljubavi i razumijevanja.

OBIJEŽAVANJE BLAGDANA SVETOG NIKOLE I SVETE LUCE

Kristina Gracin, 4.

LUTKE NA KONCU U NAŠOJ ŠKOLI

Povodom **Sv. Luce** u OŠ Rogoznica došla je lutkarska glazbeno – glumačka udruga “ Mutogras“. Oni su razveselili učenike nižih razreda lutkarskom pred-

tavom.

U školi se dogodilo nešto nevjerojatno, došli su nam ljudi po imenu Branko i Ivo. Oni su glumili s lutkama marionetama. To su lutke kojima se upravlja koncem. Njihova imena su: Rafo, Gego, Simona i Pavaroti. Pavaroti se zaljubio u našu učiteljicu Slavicu. Lutke su svirale razne instrumente: gitaru, frulu, saksofon, violinu i

sintisajzer. Nakon predstave ja i moji prijatelji smo pokušali upravljati lutkama, a kasnije su nam se pridružili učiteljice i ravnateljica. Bilo je jako lijepo i zabavno.

Mateja Mrdeža, 8.

GDJE SU NESTALI POKLONI DJEDA MRAZA?

U ponedjeljak, 6. 12. na blagdan svetog Nikole održana je lutkarska predstava pod nazivom „Gdje su nestali pokloni Djeda Mraza?“ produkcije ZE iz Splita.

Pripovjedač je otvorio predstavu pjevajući o djedu Mrazu, poklonima i blagdanima koji nam se bliže.

Predstava je govorila o dva zločesta lutka koja su htjela ukrasti poklone za Božić. Kroz cijelu predstavu, smijeh i pjesmu naučili smo da su i

Maria Miletić, 2.

male stvari, poput pomaganja drugima u nevolji, isplate...

Na kraju su ipak dobili poklone, ali zaslužno. Tada se i Djed Mraz pojavio s punom vrećom darova koje će djeca dobiti ako budu dobra. Djeci je podijelio slatkiše, slikao se s njima te im zaželio puno zdravlja, sreće i igre.

Sve je to ukrasio i lažni snijeg u kojem su djeca posebno uživala, ali koji je i ostavio nered kojeg su čistačice poslije morale počistiti.

VRIJEME BOŽIĆA, VRIJEME DARIVANJA

Antonija Ercegović, 8.

BOŽIĆNA PRIREDBA U ŠKOLI

U našoj školi je održana priredba povodom kraja polugodišta i dolaska božićnih blagdana. Kao i za svaku svečanost, pripremljen je program da zabavi i razveseli učenike, profesore i goste. Gledali smo razne igrokaze, ritmičke točke i naravno, kao i svaki put, u priredbi je sudjelovao i školski zbor. Pjevale su se božićne pjesmice i svi su bili izvrsno raspoloženi. Po završetku programa svi su otišli kući sretni jer je polugodište završilo!

Diana Goleš, ravnateljica

NAŠOJ ZORKI I ANKI

Dana 28.12.2010. svečano smo se zahvalili za sve godine rada našim djelatnicama tajnici **Zorki Lovrić** i spremačici **Anki Koljanin**. Upriličili smo im svečani ručak i pokloni prigodne darove koji će ih sjećati na kolektiv u kojem su provele veliki dio svog života. Želimo im od sveg srca da dugo i zdravo uživaju u svojim zasluženim mirovinama.

Tonio Ercegović, 5.

Diana Goleš, ravnateljica

BOŽIĆNI KONCERT U DOMU

Dana 18.12.2010. u Domu Matice hrvatske održan je koncert klape „Kopara“ i naših mandolinista „Koparića“.

Bilo je izvanredno. Posebno su nas oduševili mali mandolinisti koji su ujedno učenici naše škole. Posjećenost je bila velika.

Tu večer su naši zadrugari pripremili božićne ukrase u keramici koje su prodavali. Novac koji je prikupljen uplaćen je u humanitarne svrhe.

U OŽUJKU: MAŠKARE I DAN VODA

Dora Sablić, 6.a

ROGOZNIČKE MAŠKARE

6.3.2011. bile su rogozničke maškare. Povorka je krenula u 14 h od kružnog toka. Putem do sela pratila nas je limena glazba.

Kada smo došli u selo, okupili smo se oko bine. Plesali smo, neki su učenici i pjevali.

Bilo je jako zanimljivih maski kao npr. strašna vještica, smiješni klaun, vampiri, bakice i slično.

Pale su tu i neke nagrade među kojima je bilo i smiješnih. Nismo bili gladni jer je bilo bakalara i pića. Nakon što smo se dobro najeli nastavili smo plesati. Zaboravila sam spomenuti da je i dječji vrtić „Baturica“ imao svoju predstavu, a i rogozničke mažoretkinje su se potrudile. Bilo je izvrsno i jako smo se zabavili.

Da su bar maškare dva puta godišnje!

Antonija Ercegović, 8.

DAN VODA

Voda je jedna od najbitnijih stvari u našem životu. Potrebna nam je isto toliko koliko i sam život.

Pošto je toliko bitna, ljudi su proglasili da će 22. ožujka biti Svjetski dan voda. Na taj dan se posebno obrati pozornost na probleme vezane s onečišćenjem vode, oskudicom vode i sl.

I ove godine u našoj školi obilježili smo Dan voda. Malo smo se preračunali u brojenju, pa smo umjesto 22. ožujka, Dan voda obilježili dva dana kasnije (ali psst, nema veze, zar je to uopće bitno?).

I tako smo to jutro preko razglasa saznali da će četvrti školski sat biti kratka priredba u holu škole. Svi učenici su bili dužni prisustvovati tom događaju (jeej, nismo imali test iz kemije, ala gušta *_*).

Prvo su nastupili učenici trećeg razreda sa izlaganjem svojih istraživanja o vodi. Imali su vlastitu voditeljicu programa (da se naša Marija malo odmori). Karla se odlično snašla u toj ulozi, a i ostali su bili izvrsni.

Prikazana je i prezentacija o našem jezeru Zmajevo oko koju sam sama napravila. Dakako da sam se po običaju raspričala nadugo i naširoko.

Antonija Ercegović, 8.

Uglavnom, da ne duljimo previše, još je tu bilo zanimljivih radova, neki učenici su recitali prigodne pjesme o vodi uz muzičku pratnju. Kad smo već kod glazbe, profesor Žepina se sjetio da bi mogli na kraju priredbe poslušati pjesmu „More moreee“.

Lea Serdarević, 4.

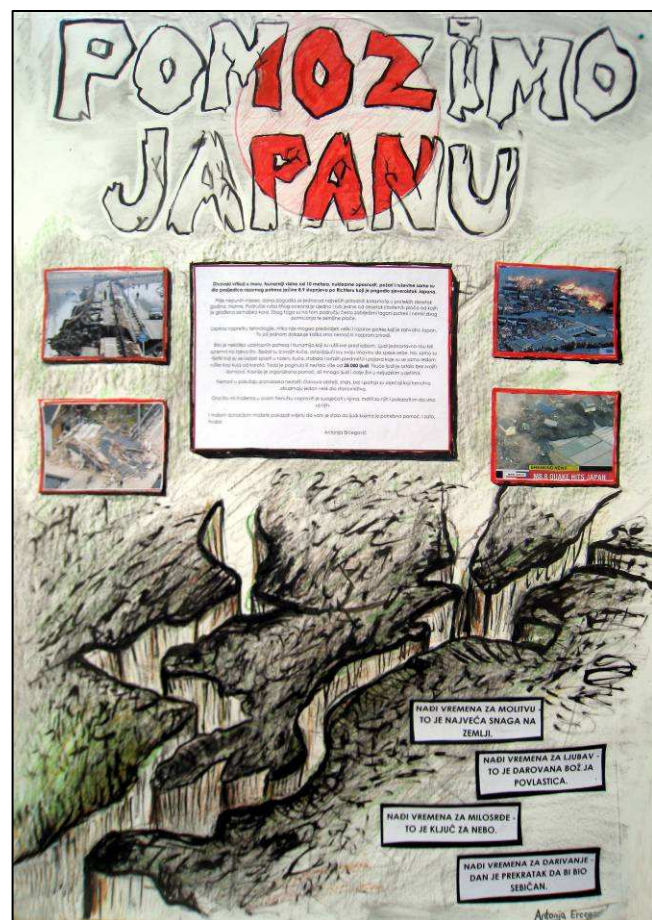
Uz pomoć profesora Marija učinili su da se i učenici i profesori njišu u ritmu glazbe (hehe ☺).

Antonija Ercegović, 8.

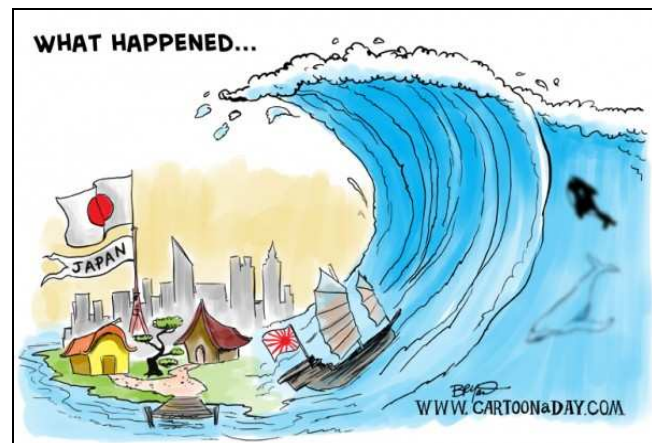
POMOGLI SMO JAPANU

Divovski vrtlozi u moru, tsunamiji visine od 10 metara, nuklearne opasnosti, požari i ruševine samo su dio posljedica razornog potresa jačine 8,9 stupnjeva po Richteru koji je pogodio sjeveroistok Japana.

Prije nekoliko mjeseci dogodila se jedna od najvećih prirodnih katastrofa u proteklih desetak godina. Naime, područje ruba Tihog oceana je ujedno i rub jedne od desetak litosfernih ploča od kojih je građena zemaljska kora. Zbog toga su na tom području često zabilježeni lagani potresi i nemiri zbog pomicanja te zemljine ploče. Usprkos napretku tehnologije, nitko nije mogao predvidjeti veliki i razoran potres koji je zahvatio Japan. To još jednom dokazuje koliko smo nemoćni naspram prirodi.

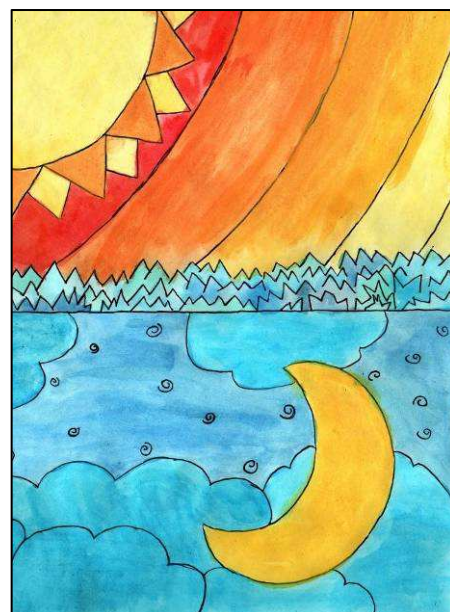

Prigodni plakat izradila Antonija Ercegović, 8.

Bilo je nekoliko uzastopnih potresa i tsunamija koji su rušili sve pred sobom. Ljudi jednostavno nisu bili spremni na takvo što. Bježali su iz svojih kuća, ostavljajući svu svoju imovinu da spase sebe. No, samo su rijetki koji su se uspjeli spasiti u naletu kuća, stabala i ostalih predmeta i pojava koje su se samo redom rušile kao kula od karata. Tada je poginulo ili nestalo više od **30.000 ljudi**. Tisuće ljudi je ostalo bez svojih domova. Kasnije je organizirana pomoć, ali mnogo ljudi i dalje živi u neljudskim uvjetima.

Nemoć u pokušaju pronalaska nestalih članova obitelji, strah, bol i patnja su osjećaji koji su tada obuzimali jedan velik dio stanovništva. Ono što smo mi mogli u tom trenutku napraviti je suosjećati s njima, moliti za njih i pokazati im da smo uz njih.

Mateja Mrdeža, 8.

U mnogim zemljama je organizirano prikupljanje novca za Japan. Tako je bilo i u našoj zemlji. Kada sam to saznala, odmah mi je palo na pamet da i naša škola i mi učenici pomognemo u prikupljanju novca. Kontaktirala sam šibenski Caritas te su se oni složili s mojom idejom. Napravila sam plakat i izradila donacijsku kutiju koja je stajala u holu škole tjedan dana. Učenici su donirali više od 350 kuna. Bravo!

Roko Vidović, 7.

IZLETI I EKSKURZIJA

Nada Balov

NA SNIJEGU U MUKINJAMA

Na put se krenulo u 8 sati. Tijekom puta napravljene su dvije pauze da bi se djeca osvježila i malo odmorila, a u **Mukinje** se stiglo oko 11:30 sati. Na snijegu su organizirane igre kao pravljenje snješka, sanjkanje i grudanje. Poslužilo nas je izvrsno vrijeme. Na povratku je organiziran ručak na odmorištu Zir. U Rogoznicu smo se vratili oko 20 sati.

Emma Vukorepa, Antonela Županović i Leo Bulić, 2.

UČIMO PUTUJUĆI

Učenci drugog razreda naše škole u utorak, 8. ožujka otišli su na terensku nastavu u **Split** sa učiteljicama **Elvrom Vukorepa** i **Majom Ercegović**.

Kako bi vidjeli i naučili nešto novo, prvo su otišli u trajektnu luku, razgledavali putničke i teretne brodove i vidjeli kapetana broda i njegove mornare. Prešli su cestu i obišli autobusni kolodvor i sve što tamo ima, a onda su došli na željeznički kolodvor. Na blagajni su kupili putne karte i otputovali vlakom u **Kaštel Stari**. U vlaku su jeli, pili i grickali grickalice, a zatim je uslijedila zračna luka. Dočekali su slijetanje zrakoplova i u međuvremenu se vozili po zrakoplovnoj pisti.

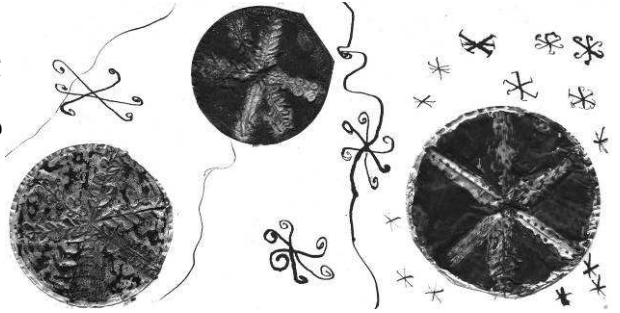

Kasnije su produžili u **Biblijski vrt** da bi istražili biljke iz Biblije, igrali se, jeli i pili. Tamo im se pridružio i vjeroučitelj **Teo Matijaš** sa svojim pričama. Kada su se učenici istrčali, izigrali i izvaljali po travi do iznemoglosti i pojeli sve sendviče krenuli su nazad kućama.

U povratku je bilo još puno pjesme i smijeha u autobusu. Za učenike je to bila prava pustolovina, a oni su bili prava nasmijana i pustolovna ekspedicija!

Tomislava Ercegović, 3.

Kristina Guteša, 3.

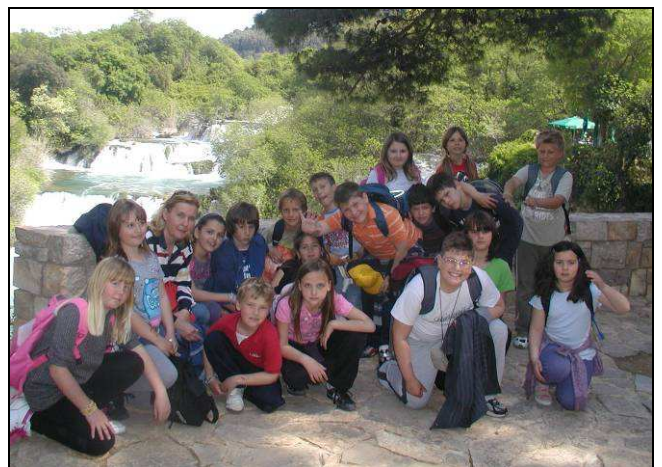
IZLET U KNIN I SLAPOVE KRKE

Učenci 3. i 4. razreda naše škole bili su na izletu koji se održao 19. travnja.

Posjetili smo **izvor rijeke Krke** koji je ujedno i ušće rječice Krčić. Rječica Krčić pravi slap, a u brdu izvire rijeka Krka i tako nastavlja svoj put.

Posjetili smo **kninsku tvrđavu**. Ona je sagrađena u 9. stoljeću na brdu Spas. U njoj je stolovao hrvatski kralj Zvonimir. Tvrđava je razdijeljena na pet gradova. U 19. stoljeću fra Lujo Marvna je otkupio tvrđavu od Austrijanaca koji su je htjeli uništiti.

Još smo bili u **NP Krka**. Ondje smo razgledali tkalački stan i slapove te se poigrali na livadi. Kad smo se umorili, pošli smo do broda i njime se vozili do Skradina. Ondje nas je čekao autobus koji nas je povezo do Rogoznice.

Antonija Ercegović, 8.

EKSKURZIJA OSMOG RAZREDA (27. - 30.04.2011.)

Došao je red i na našu dugo očekivanu ekskurziju. Već na početku godine je ekskurzija bila dogovorena. Idemo u Istru!

Toga jutra svi su uzbuđeno čekali da naš bus krene. Kada su se svi smjestili, krenuli smo za Istru... S nama su bile naša razrednica **Nada Balov**, naša učiteljica **Jasna Dodić-Matošić**, simpatični vozač koji je cijelu ekskurziju ili vozio ili spavao, i naravno naš najdraži vodič Jurica koji nas je zabavljao i snimao cijelo vrijeme.

Taj dan smo posjetili marijansko svetište **Trsat** u Rijeci, ručali u restoranu Vidikovac koji je bio na vrhu brda (išli smo pješke), te smo u popodnevnom satima došli u hotel Pula u **Puli** (logično?). Hotel je bio super, svi su bili zadovoljni. Nakon što smo večerali, zabavljali smo se u disku i u sobama.

Sljedeći dan smo razgledali Pulu. Nakon toga smo se uputili za **Fažanu** i poslije ručka krenuli na **Brijune**.

Vozili smo se trajektom dvadesetak minuta. Na Brijunima smo se vozili vlakicom, vidjeli razne životinje i dobro se zabavili. U hotel smo se vratili navečer te se spremili za disko. No kad smo htjeli ući u disko, shvatili smo da se u njemu održava rođendansko slavlje na kojem mi nismo smjeli prisustvovati. U početku smo bili malo razočarani jer smo mislili da se nećemo moći nikako zabaviti, ali brzo smo promijenili mišljenje. Sprijateljili smo se s grupicom Slovenaca naših godišta te s njima igrali odbojku na pješćanom terenu do kasnih sati.

Sljedeća dva dana još smo posjetili **Poreč**, **Opatiju** i **Senj**. Bili smo u **Višnjaju** koji je poznat i u svijetu po svojoj zvjezdarnici i raznim astronomskim otkrićima.

Također smo bili i u **Humu**, najmanjem gradu na svijetu i u **Motovunu**, prekrasnom mjestu koji se nalazi na vrhu brda. Mislim da će svima ostati u pamćenju Motovun jer smo se penjali na brdo pješke dobrih pola sata. Ali napor nije bio uzaludan jer su svi bili oduševljeni prekrasnim pogledom. Mogli smo vidjeti šumu hrasta lužnjaka (inače jedina veća šuma tog hrasta na ovom prostoru, sve ostale lokacije hrasta lužnjaka su u Slavoniji).

Karla Stočić, 3.

Kasnije smo iz autobusa razgledavali aleju glagoljaša dugu 7 kilometara.

Na povratku za Rogoznicu, u busu je bila odlična atmosfera iako smo bili umorni. Zabavljali smo se i razmjenjivali dojmove. Bili smo pomalo tužni jer je već došao kraj ekskurzije, ali svi smo se zajedno složili oko jedne stvari; bilo nam je odlično, ludo i nezaboravno!

AH TA NATJECANJA...

Kao i svake godine naši su učenici sudjelovali na natjecanjima iz mnogih predmeta kao i na sportskim natjecanjima. Mnogi od njih postigli su dobre rezultate.

Tino Cvitić, 2.

Najbolje rezultate postigla je **Antonija Ercegović** iz 8. razreda, koja je bila na najviše općinskih natjecanja i županijskim natjecanjima iz geografije i matematike. Na županijskom natjecanju iz matematike s njom je bila i **Lea Serdarević**, učenica 4. razreda. Na razini županijskih natjecanja

sudjelovala je i ekipa od 4 petaša na natjecanju „Sigurno u prometu“. Naravno, tu je i **Lidrano** na kojem su se učenici 2. razreda **Barbara Paleka** i **Tino Cvitić** iskazali u pisanju sastava. Barbara je sudjelovala i na **Državnom natjecanju** s radom kojega možete pronaći među ostalim literarnim pokušajima.

Antonija Ercegović o natjecanjima:

"Sjećam se da sam u sedmom razredu bila na svim mogućim školskim natjecanjima koja postoje. I da, sjećam se da sam poslije toga rekla da u osmom razredu neću prihvatiti toliko natjecanja, jer mi je na kraju bilo stvarno previše. Izostajala sam puno sa školskih satova, a uz to sam bila i bolesna. Ali ipak sam imala super rezultate. Unatoč tom „obećanju“ i ove sam godine bila na školskom natjecanju iz hrvatskog, matematike, geografije, biologije i na Lidranu. Ajme. I onda kada su završila ta natjecanja, rekli su mi da sam prošla dalje na županijska natjecanja iz geografije i matematike. Svako to županijsko natjecanje će mi ostati u sjećanju. Ove godine me vozio domar Oliver u Šibenik na nat-

jecanje iz geografije. Skoro smo zakasnili. Lijepo je to iskustvo. Nekad upoznam nove ljude ili neke nove profesore.

A što se tiče matematike, mogu slobodno reći da je to najteže natjecanje od svih. Jer to je gradivo općenito iz svakog područja matematike, to vam je "ili kužiš ili ne kužiš", ne možete tu "bubat" nešto napamet. Problem je bio to što su mi javili da sam prošla na županijsko samo tri dana prije samog održavanja. Sjećam se da sam u ta tri dana s profesorom Josom cijelo vrijeme vježbala i radila zadatke i opet vježbala i vježbalaaa, ali tri dana pripreme nije dovoljno za ovakav rang natjecanja iz matematike! Neki dan kad sam spremala sobu, našla sam sve te pripreme sa natjecanja. Tone i tone papira i milijune zadataka. Ne mogu vam opisati koliko puno papira sam našla.

Uglavnom, preporučam svim učenicima koji kane ići na natjecanja da uzmu jedno, ili maksimalno dva natjecanja i da se njima posvete, u drugom slučaju samo ćete se izmoriti, umoriti i zamoriti i nećete postići dobre rezultate!"

SMOTRE UZ „KRTOL“

Tomislav Lušić, 8.

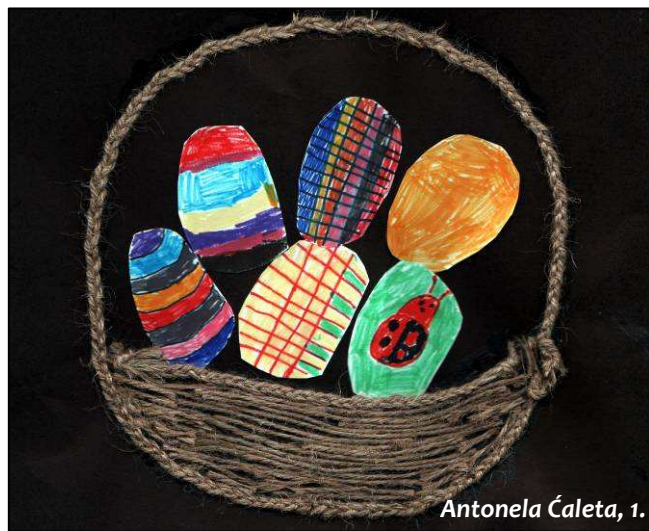
FESTIVAL ODRŽIVOG RAZVOJA OBALE I OTOKA NAŠE ŽUPANIJE

U subotu, 4. rujna, naša zadruga „Krtol“, zajedno s mandolinistima **KUD-a Tomislav**, bila je na smotri održivog razvoja obale i otoka Šibensko-kninske županije.

Bilo je oko dvadesetak predstavnika iz cijele županije i okolice. Na našem štandu se mogao naći pokoji suvenir s motivima Rogoznice. Te suvenire radi naša likovna radionica u sklopu zadruge. Na štandu je također bila i lavan-

da, suhe smokve, ulje i naš novi proizvod - nevenova mast. Drugi štandovi su također bili lijepo uređeni. Na jednom mjestu se moglo saznati o svim mjestima naše županije. Bili smo prvi na redu za predstavljanje i izlaganje štanda. Oko jedanaest sati krenuli smo natrag.

Antonela Čaleta, 1.

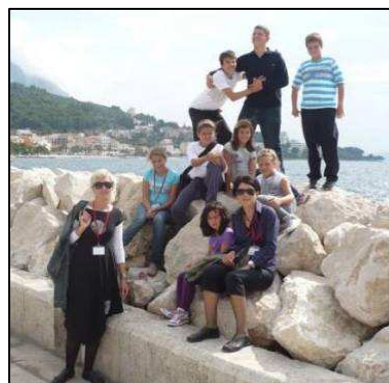
Diana Goleš, ravnateljica

ZADRUGARI "KRTOLA" NA DRŽAVNOJ SMOTRI U PODGORI

Od 4.10. do 6.10.2010. zadrugari "Krtola" sudjelovali su na državnoj smotri u **Podgori**.

Voditelji su bili **Elvira Vukorepa** i **Maja Ercegović**. Sudjelovali su učenički **Anita Živković** i **Kristina Guteša**, te mandolinisti **Tomislav Lušić**, **Marko Jukić** i **Kristijan Čapalija**.

Zadrugari su na smotru ponijeli mnoštvo proizvoda. Zasluge za to imaju i vanjske suradnice **Željka Lušić**, **Josipa Bumber** i **Slavica Jukić**.

Diana Goleš, ravnateljica

ŽUPANIJSKA SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA U PRIMOŠTENU

Županijska smotra učeničkih zadruga održala se 30.05.2011. u **Primoštenu** na Rudini. Na smotri su, osim naše, sudjelovale zadruge osnovnih škola iz **Unešića**, **Vodica**, **Skradina** i **Primoštena**, te Učenička zadruga „Šibensko blago“ iz COO „Šubićevac“, **Šibenik**.

Naša zadruga izložila je svoje proizvode: keramičke slike, kuće, bunje, lančice, ukrasne magnete, slike od žice, krtole.

Učenica **Kristina Guteša** predstavila je pred povjerenstvom našu zadrugu „Krtol“. Obavezno je spomenula vanjsku suradnicu **Željku Lušić** bez koje zadruga ne bi bila ista.

Karlo Vidović prezentirao je praktičan rad pletenja krtola. U pletenju krtola pomaže nam gospodin **Svetin Grgević**, jedini pletač u našem kraju.

Cijelu prezentaciju uljepšala je naša mala klapa (odnedavna je vodi vanj-

ska suradnica **Josipa Bumber**) koja je otpjevala pjesmu o Rogoznici i sve nazočne oduševila. Naša zadruga osvojila je **1. mjesto** sa 49 od maksimalnih 50 bodova i odlazi na **Državnu smotru**, već treći put, iako smo veoma mlada zadruga.

Posebne čestitke **Maji Ercegović** i voditeljici zadruge **Elviri Vukorepi**.

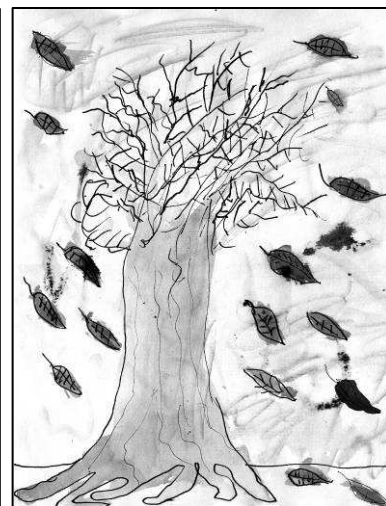
Matko Nonković, 8.

BISERI IZ UČENIČKIH KLUPA

- Prof. teh.: Koje je najveće nalazište plina u Hrvatskoj?
Učenik: JOF!
- Prof. hrv: Koja je zamjenica za dnevnik?
Učenik: Imenik!
- Profesor: Reci mi pticu na O.
Učenik: Chicken!
- Učenik: Mogu li na wc?
Profesor: Ne možeš!
Učenik (izađe van): Eto vidiš da mogu!
- Profesor: Ako si ti napisao zadaću, ja sam blatobran od aviona!
- Profesor: Koji su pomoćni glagoli u našem jeziku?
Učenik: Mmmm
Profesor: Biti i ...
Učenik: Biti i ne biti

Anamarija Radić, 1.

Natali Županović, 2.

INTERVJU S JOSIPOM ERCEGOVIĆEM

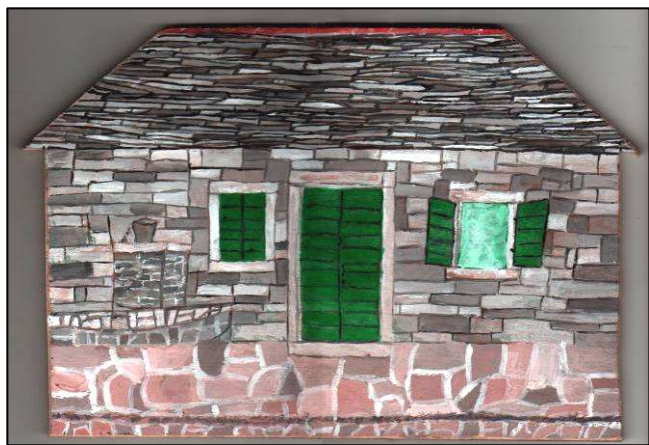
Antonija Ercegović i Tomislav Lušić, 8.

KAD BIH MOGAO BIRATI, OPET BIH IZABRAO MATEMATIKU

Napravili smo intervju s našim najstarijim i najomiljenijim profesorom Josipom Ercegovićem. Podijelio je s nama, ukratko, kako se odvijalo njegovo školovanje i dugogodišnji rad u našoj školi.

Od početka školovanja, matematika mi je bila najdraži predmet. Imao sam strogog profesora koji mi je uvijek bio uzor. Bio je objektivn i imao je dobar odnos prema učenicima.

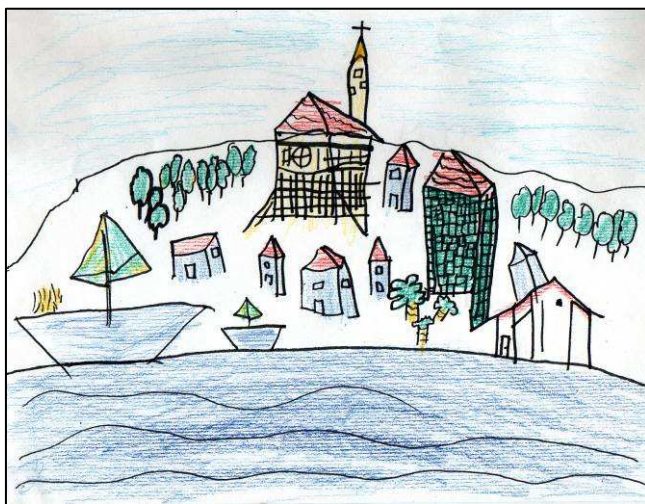
U srednjoj školi sam nastavio biti odličan učenik te sam osvojio stipendiju za fakultet. Želio sam se baviti matematikom i fizikom, ali isprva nisam htio biti profesor. Unatoč tomu, na kraju sam završio za profesora matematike i fizike. 1969. godine počinjem raditi u OŠ Rogoznica. Radim već 41. godinu u ovoj školi.

Antonela Bolanča, 8.

Prvih godina rada bio sam vrlo strog. Na prvoj godini sam čak zaključio jedinice osamnaestorici učenika. Kasnije, tijekom više godina rada s djecom, malo sam se smekšao,

možda i zbog promatranja reakcija vlastite djece. Ali i dalje mi je jako važan odnos profesora i učenika. Moram priznati da su djeca u zadnje vrijeme postala manje zainteresirana za rad.

Barbara Paleka, 2.

Najbolji dio mog posla i zapravo cijela bit mog poziva je kada čujem da je neki moj bivši učenik završio dobar fakultet, nastavio se baviti matematikom i našao odličan posao u struci.

Ja sam zbog toga jako ponosan i uvijek kažem: „Kad bih mogao ponovno birati, opet bih izabrao matematiku.“

ANKETA S UČENICIMA NAŠE ŠKOLE

Antonija Ercegović, 8.

KAKO RAZMIŠLJAJU NAŠI UČENICI?

Napravili smo jednu anketu za učenike i dobili jako zanimljive rezultate:

- više od 60 % učenika bi u školi promijenilo marendu
- više od 50 % učenika je zaljubljeno
- više od 70 % učenika želi dvoranu

Bilo je i zanimljivih odgovora:

Što bi htio/htjela promijeniti na sebi?

- htjela bih promijeniti... ništa
- majicu

Što bi promijenio u mjestu?

- trebamo otvoriti klizalište
- šumu
- rasvjetljenje
- više djece treba biti

Što bi promijenio u školi?

- da se sruši...

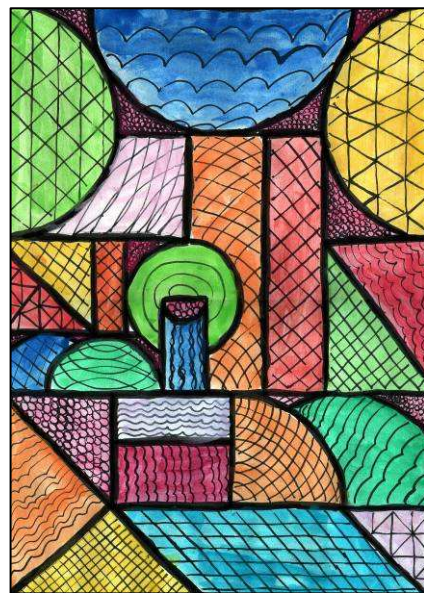

Natali Županović, 2.

- promijenila bih da imamo dvoranu
- marendu

Što bi htio/htjela biti u budućnosti?

- živjeti u Parizu
- biti glumac
- bogato se vjenčati
- biti Lucijanov menadžer
- odvjetnik

Nikolina Lušić, 8.

Drevne duhovne tradicije podsjećaju nas da u svakom trenutku dana mi radimo izbore koji potvrđuju ili niječu naše živote. Svake sekunde mi odabiremo njegovati sebe na način koji ili podržava ili potkopava naše živote; disati duboko i životno ili plitko, niječući život; misliti i govoriti o drugim ljudima s poštovanjem ili bez poštovanja. Putem naše svijesti i razmišljanja, svaki od ovih možda naoko nevažnih izbora urađa posljedicama koje čine našu svakodnevicu. Naši odabiri postaju realnost. Naše razmišljanje kreira stvarnost.

Osnovna škola Rogoznica
Ante Starčevića b.b.
22 203 Rogoznica
Telefon: 022/558 083, Telefax: 022/559 238
E-mail: os-rogoznica-002@skole.t-com.hr
<http://os-rogoznica.skole.hr>